

(Ne)verosimil

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Ufff ce coșmar, caniculă nebună,
Acum mi-e dor de ploaie, de furtună,
Să vină seara și sub clar de lună
Să-ți tatuez pe glezne noapte bună,

Să sparg în dinți a sânilor alună
Și să-ți plătesc pentr-un surâs arvună.
Chiar dacă iarăși vom stârni ranchiună
Să ne scăldăm, o vreme, în lagună

Și-n urma noastră poate să apună
Lumea bolnavă, tristă și nebună,
Departate de orgolii și minciună
Noi o să scriem veșnic împreună.

- Mă-ncumet să visez mai mult ca alții,
Să ies din rândul lumii pe când psalții,
În strana vieții, falșii, ignoranții,
Își numără din când în când talanții.

E traiul scump în urbea lor meschină,
Coșmarul îl servesc în loc de cină,
Dar mie mi-este dor de luna plină
Când ne-mpletim tulpină cu tulpină

Și seva ta în carnea mea erupe,
De sânge sinonimi, aceleași grupe
Le-avem. Banalii nu ne pot corupe
Oricât de-atent ne-ar studia sub lupe.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif